

вѣкъ по Р. Х. Мекка заедно съ ключове-ты на Кябе-то минѣла въ рѣцѣ на рода Хашемъ отъ племя Корейшъ-Въ прѣвѣ-тѣ обаче половинѣ на VII—ый вѣкъ всичко политическо и вѣрозаконно бытіе на Аравитяны-ты быде прѣустроено по извърядный умъ на Мухаммеда, и Аравитяне-ти станѣли страшни обладателіе и причинили въ Азіѣ и Африкѣ такыва сѣщи прѣвраты, каквы-то направили и Германци-ти въ Европѣ.

Мухаммедъ отъ малѣкъ былъ останѣлъ безъ родители, та стрика му Абу-Талебъ, тогавашній князь на Меккѣ и ключарь на Кябе-то, отгядалъ сираче-то. Той отъ рано ся обогатилъ и, като пѣтувалъ по различни страны, сдобылъ различни познанія. Распаленъ отъ сильно честолубіе, той наумилъ да съедини всичкы Арабы въ едиѣ дръжавѣ и въ едиѣ народѣ и намыслилъ да направи това чрѣзъ вѣрѣ-тѣ. Нѣ ни една отъ тогавашни-ты вѣры не му ся вѣрѣнѣла; зато той измыслилъ новѣ и прогласилъ себе за пророкъ. Той въ Меккѣ малцина привлѣклъ камъ своѣ-тѣ вѣрѣ, зато побѣгналъ въ градъ Медине, на кой-то житиліе-ти, като непріятеліе на Меккѣ, пріѣли съ радость неговѣ-тѣ вѣрѣ, Исламъ, 622 г. Отъ тоя бѣгъ—хыджретъ—начина ся Мюсюманско-то лѣточисленіе. Наскоро Мухаммедова-та вѣра ся распространила по цѣлѣ Арабіѣ, и Араби-ти съставили едиѣ дръжавѣ, на коѣ-то глава былъ Мухаммедъ.

Главны основы на Мухаммедовѣ-тѣ вѣрѣ, Исламъ, сѣ: Богъ е едиѣ, кой-то ся грыжи за всякой чловѣкъ и му опрѣдѣлява въ тоя животъ сѣдѣ-тѣ; Мухаммедъ е послѣдній и най-вѣликий отъ пратены-ты отъ Бога про-роцы, та всякой е длѣженъ да гяда да распространи ислама, дори и съ насилѣ; само на Христіаны-ты и на Евреи-ты, като на поклонници одному Богу, дозволено е да останѣтъ на вѣрѣ-тѣ си, само ако припознаѣтъ надѣ